

res aktiviteter? Det vil jeg meget gerne have af-dækket.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Først og fremmest vil jeg gerne lige sige, foranlediget af fru Pia Christmas-Møllers spørgsmål og muligheden for at få ordet til fru Pia Christmas-Møller nu, at hr. Niels Helveg Petersen har gjort det fuldstændig klart fra denne talerstol, at han ikke har godkendt det, der er refereret til i en arabisk avis, og at han i øvrigt har fremført meget skarp kritik af imamernes rundrejse i Mellemøsten.

Det ugebrev, jeg har skrevet – den 13. januar tror jeg det er – handler sådan set om noget andet og forholder sig ikke til imamernes rejse som sådan, men handler om ytringsfrihed og eksempler på, hvor svært det er at have sin ytringsfrihed, hvis man er uenig med majoriteten i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har ikke spurgt til fru Marianne Jelveds nyhedsbrev fra januar. Jeg har spurgt, om fru Marianne Jelved er uenig med hr. Niels Helveg Petersen, der har sagt, at imamerne, altså dem, der rejste ned og opildnede, er skyld i at have bragt konflikten uden for Danmark, men at han forstod deres opførsel. Der er et referat i en dansk avis, og det er blevet bekræftet som værende et loyalt referat af den radikale formand i Odense, som deltog i samme møde. Disse synspunkter et blevet viderebragt i en arabisk avis. Det er ganske korrekt. Hr. Niels Helveg Petersen har intet gjort for at demtere disse oplysninger i den arabiske verden. Har fru Jelved gjort noget? Mener fru Jelved, at disse meldinger er opildnende, eller er de afdæmpende i forhold til den krise, der bølgede om Danmark og det danske flag i de uger?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes faktisk, fru Pia Christmas-Møllers spørgsmål er temmelig interessant. Jeg synes, at de danske imamer opførte sig tåbeligt. Det må jeg sige. Men jeg tror bestemt ikke, at de danske imamer, der rejste rundt, var skyld i den vending, sagerne tog. Det, vi kan se nu, er, at der jo var røre, lang tid inden de imamer kom af sted. Jeg synes, det er dårligt at rejse rundt på den måde, som det er sket, og som der er refereret til.

Men at gå derfra og til at sige, at et referat i en arabisk avis, som en tidligere udenrigsminister i Danmark ikke har taget afstand fra, har været med til at opildne og få tingene til at løbe af sporet synes jeg godt nok er meget stærk kost. Hvis det er fru Pia Christmas-Møllers opfattelse, må jeg jo bare notere mig det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Det forgangne folketingsår har været noget helt særligt. Det har været decideret usædvanligt. Jeg kan ikke erindre et så usædvanligt politisk år i de 12 år, jeg har siddet i Folketinget.

Danmark har på femte år en højrenational regering, og nu begynder konsekvenserne for alvor at blive mærkbare. Der er nemlig en reaktion. Hvis man bevæger sig rundt uden for huset her, kan man mærke, at der er noget, der vokser; man kan mærke, hvordan længslen efter et andet Danmark breder sig, og det er ikke alene venstrefløjen, selv om det i høj grad er venstrefløjen, der står i spidsen for det andet Danmark. Men det er også almindelige borgere, det er studerende, det er forskere, det er intellektuelle, det er kunstnere, og så er det helt almindelige danskere, som ikke mener, at Irakkrigen var i orden; som ikke mener, at asylbørn skal rådne op på asylcentre; som faktisk mener, at vi skal bruge den viden, vi har fra universiteter og fra eksperter, og ikke bare afvise det som smagsdommeri; som mener, at vi skal kunne leve sammen i stedet for skabe kunstige skel og skille får fra bukke. Det er helt almindelige mennesker med voksende bekymring over, hvordan denne regering lader stå til i forhold til klima, fødevarer, anstændighed mellem mennesker, demokrati osv. Det er en modstand på ganske mange niveauer. Den vokser. Modstanden vokser, og det fælles er troen på, at et andet Danmark er muligt, at vi har alle muligheder for at skabe det.

IKL 16.55

I SF vil vi også et helt andet Danmark end det Danmark, som statsministeren og fru Pia Kjærsgaard efterlader. Vi vil et Danmark med internationalt udsyn; et Danmark kendt på tolerance, på at hjælpe med til at løse den her verdenskonflikter; et Danmark, der ikke deltager i ulovlige krige; et Danmark, der arbejder for internationale aftaler, for udvikling og for at give mennesker